

Mirja Klippel - Slow coming alive

(Waardering Muziekwereld) 9½

De lente komt moeilijk op gang. Het is vandaag 12 april, maar de sneeuw valt op het moment met karrenvrachten naar beneden. Het voelt dus niet vreemd aan om nu te luisteren naar het album *Slow Coming Alive*, gestoken in een winterse hoes. Het betreft het tweede album van de Finse, maar ongeveer al een jaar of zeven in Kopenhagen wonende singer-songwriter Mirja Klippel. De titel verwijst naar haar langzame ontddoing van een zeer verlegen tienermeisje naar een zelfbewuste jonge vrouw.

Net als op haar prachtige debuutalbum *River of Silver*, waarover ik een uitermate lovende recensie schreef. De titelsong was geïnspireerd door twee boeken, "The Heraldry" van Emile Gevaert en "Symbolism of Place" van John Fraim. Maar haar belangrijkste inspiratiebron vormden haar in haar tienerjaren geschreven gedichten. Gedichten die ze door haar verlegenheid voor zichzelf bewaarde.

Naast haar gedichten speelt de natuur een belangrijke rol in haar muziek, maar ook de menselijke psyche en die van haarzelf in het bijzonder. Haar interesse in de psyche licht ze zelf nader toe als : "Some of the most painful moments of my life have also been the most sacred. Inside intense pain, a flash of clarity can occur, like lightning, guiding you through. I started looking into poems I wrote in my childhood and teenage years. Going

back to those moments where innocence was lost, with the experience I carry today, was very healing. A process that flowed into the songs of this album". This process is best reflected in three Finnish songs that stem from the vulnerability of youth. Both fragility and strength distinguish the six English songs, which revolve around the acceptance of death, the embrace of painful feelings and liberation from toxic relationships - as in the title track Slow Coming Alive and the song Knives, both of which can be heard in both a psychological and a gender political context."

De muziek zweeft ergens tussen Scandinavische folk muziek, met de bekende vaak ijle zang, en melancholische Americana. Partner Alex Jønsson valt ook nu weer vooral op door zijn kenmerkende ritmische gitaarspel. Het album is nog iets ambitieuzer en avontuurlijker dan de voorganger. Ze toerde al door een behoorlijk aantal landen.

Helaas trad ze slechts een keer op in Nederland, voor een enthousiast publiek. Hopelijk komt daar snel verandering in, want zowel River of Silver als Coming Come Alive zijn albums met breekbare liedjes van zeldzame schoonheid.

Recensent: Theo Volk (bog Music That Needs Attention)

Deeplink: [Music that needs attention: Mirja Klippel : Slow Coming Alive](#)

(muziekwereld.com, 11.05.2021)